

Keď bolo na poslednú septembrovú nedeľu, v roku 2007 ohlásené podujatie s názvom Šarkaniáda mnohí sme vtedy spoznali. A tešili sa. Ved' na púšťanie šarkanov sa už vtedy akoby dávno zabudlo. S myšlienkou prišla Mgr. Zuzana Dolná. Odvtedy ubehlo už desať rokov. Pomerne dlhé obdobie, ktoré sa u nás vždy na začiatku jesene už tradične spája s týmto obľúbeným podujatím venovaným deťom.

Jubilejnú desiatu Šarkaniádu zorganizovalo Občianske združenie **Tu žijeme** v nedeľu 2. októbra. Prišlo vyše dvesto účastníkov, medzi ktorými bolo 37 súťažiacich detí. Najviac ich bolo v 2. kategórii - 15. Zastúpený bol Veľký Klíž Ješkova Ves, Klátova Nová Ves, Tovarníky, Nitra, Bratislava, Veľké Kršteňany a Bošany.

Predsedníčka OZ Mgr. Zuzana Dolná všetkých privítala a celé podujatie moderovala.

DESIATA JUBILEJNÁ!!

Toto úslovie sme si my ľudia vzali za svoje a označujeme ním vek, keď už máme menej síl ale o to viac skúseností a lásky pre svojich blízkych. Život každého človeka je jedinečný a pestrý. Striedajú sa radosti aj starosti, stretáme rôznych ľudí, máme krásne aj smutné chvíle.

Všetci si radi spomíname a vo svojich srdciach nosíme našich starkých. Mali pre nás vždy pochopenie, láskavé slovo, pohladenie. A keď z vrečka zástere vytiahla starká cukrík, to bolo leným dychom ich rozprávanie, na svoje detstvo

JESEŇ JE DAR

očiach bol pokoj. Dajme si otázku: boli sme im dostatočne vďační? Asi ani nie. Možno aj z tohto dôvodu sa mesiac október, keď je jeseň v plnom prúde, stal synonymom pre starší vek a je venovaný práve starším. Aj naša obec si toto vzala za svoje a už viac ráz vždy v októbri pripravuje program. Tento rok to bolo v nedeľu 23. ho v kultúrnom dome. V sále boli slávnostne prestreté stoly s malým občerstvením. Najstarší spoluobčania dostali na toto posedenie pozvánky a je potešiteľné, že viacerí aj skutočne prišli v sprievode svojich príbuzných. Program bol pestrý. Po úvodnom privítaní sa predstavili nádejné hudobné talenty Olívia Gúcka, Elizabet Valná – hrali na flaute a Natália Valná zahrala na keyborde.

■ Pohľad do zaplnenej sály počas sviatočnej nedele.

Foto – Ing. Tatiana Sasková

Okrem krásnych, nápaditých, pestrofarebných a originálnych šarkanov, ktoré si deti priniesli podujatie sprevádzalo aj viacero sprievodných aktivít. Prebiehalo maľovanie na tvár, tradične prišli veterány, predávala sa cukrová vata ba dokonca – a to nebudú veriť tí, ktorí tam neboli – z oblohy padal cukríkový dážď! Očakávaným momentom bolo vyhlásenie najkrajších šarkanov vo viacerých kategóriách. Pekné vecné ceny deti a ich rodičov naozaj potešili, podobne ako sladučké muffiny, ktoré organizátorky z OZ na záver podujatia všetkým ponúkali. Bola to snaha o zvýraznenie pekného jubilea podujatia, na ktoré sa, okrem iných, prišli pozrieť aj šéf Slovenskej turistiky Ing. Peter Dragúň a starostka obce Ing. Tatiana Sasková.

Text a foto Peter Maťašeje

KRÁĽ MILOSRDENSTVA

Na sviatok Krista Kráľa budeme v druhom čítaní počúvať slová svätého Pavla, ktoré napísal Kolosanom. „Nebeský Otec nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov... Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť a aby skrze neho zmieril všetko so sebou, keď pre jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi a čo je na nebi“ (Porov. Kol 1, 12-20).

Svätý Pavol nám tu predstavuje Ježiša Krista ako Kráľa milosrdenstva. Hoci je Kristus Kráľom, neváha skloniť sa k apoštolom vo Večeradle a umyť im nohy. Nie je mu ťažko dotýkať sa ťažko chorých, vidieť ľudskú biedu a účinne pomáhať každému, kto to potrebuje. On založil večné kráľovstvo, ako to vyznal pred Pilátom, keď mu povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta... Sám hovoríš, že som Kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas“ (Porov. Jn 18, 35-37).

Najvyššou hodnotou v Kristovom kráľovstve je milosrdenstvo. Pán Ježiš nám odhalil tajomstvo Božieho milosrdenstva. Pritom sa odvoláva na text proroka Ozeáša: „Milosrdenstvo chcem a nie obeť“ (Oz 6,6). K tomu pridáva svoje slová: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“ (Mt 9,13): V tejto súvislosti píše Svätý Otec

(Pokračovanie na str. č. 3)

(Dokončenie na str. č. 2)

Beažoželáme

V mesiaci október 2016 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

MUDr. Lýdia Ragan Hudoková

KL. Hradište 16 **50 rokov**

Mária Vargová KL. Hradište 208 **70 rokov**

Božena Neštepá Klíž 180 **70 rokov**

Karol Bielich KL. Hradište 139 **80 rokov**

Z najstaršej generácie oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Imrich Bujna KL. Hradište 135 **81 rokov**

Štefan Gašparových Klíž 24 **82 rokov**

Helena Deviatková KL. Hradište 98 **88 rokov**

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

* NOVORODENCI *

.....

SOBAŠE

1.10.2016 **Michaela Tresterová a Pavol Kňaze**

15.10.2016 **Silvia Stanková a Andrej Kňaze**

† OPUSTILI NÁS †

Hedviga Dostálová, rod. Bielichová

* 11.6.1941 † 18.10.2016

POĎAKOVANIE

*Smrťou láska nekončí, slzami sa nám lesknú oči,
v srdci tieseň tlačí, je nám blízko k plači.*

*Aj keď už nie si medzi nami,
v našich srdciach žiješ stále s nami.*

Dňa 13.9.2016 dotkli srdce našej milovanej manželky, mamy, starkej a prastarkej

**Veroniky
Smatanovej**

ktorá vo veku 80 rokov odišla do raja večného, skadiaľ niet návratu.

*Spi sladko, Pán Boh Ťa miloval,
preto Ťa k sebe povolal.*

Ďakujeme všetkým, ktorí Ťa prišli odprevadiť na poslednej ceste. Ďakujeme aj za kvetinové dary a prejavy sústrasti. Lúčia sa s Tebou manžel, dcéra, syn, vnúčatá, pravnúčatá a ostatná rodina.

Smútiaca rodina

JESEŇ JE DAR

(Dokončenie zo str. č. 1)

prezentovali svoje spevácke umenie. A vyšperkovali ho niekoľkými spoločne spievanými piesňami. Sprievodné slovo mala Ing. Zuzana Holáková, ktorá v závere poďakovala účinkujúcim za ich vystúpenie, za ktoré si aj na záver vyslúžili potlesk prítomných. Nasledoval prídavok a vedúci oboch speváckych zoskupení vyjadrili nádej, že si spoločne zaspievajú aj na budúce.

Ing. Zuzana Holáková

Stretnúť spolužiaka po niekoľkých rokoch je radosť. Stretnúť sa z celou triedou spolužiakov je radosť o to väčšia, lebo je to ako stretnúť a s dobrou, veľkou rodinou.

V našom prípade bývalej 9.B. triedy bola radosť naozaj úprimná a nefalšovaná.

Dňa 22.10.2016 sme sa stretli v našej škole ZŠ Klátova Nová Ves. Vyvenou školou nás ochotne správdzala naša rodáčka a zástupkyňa riaditeľky Mgr. Silvia Bielichová. Svorne sme skonštatovali, že naša škola krásnela, rozrástla sa a je moderná, že táto škola má dobrú starostlivosť a dobré vedenie.

Našej zvedavosti v Klížskom Hradišti neušli ani chalúčky pána Reháka. Výklad našej Lenky Gálisovej o spisovateľovi Ladislavovi Ťažkom i ukážku kópie jeho rodného domu zaujal aj našu triednu učiteľku slovenčiny Máriu Richterovú-Rusnákovú. Družné posedenie nám spríjemnili piesňami z nášho regiónu, ale aj z Terchovej Anka Kaplánová a Helena Hudoková.

Hoci 60-tka je vek kedy si mnohí myslia, že už všetko pekné sme zažili, z rozprávania mnohých bolo cítiť radosť a lásku inú. Lásku ktorú dávajú ale aj dostávajú od svojich vnúcat, v novom možno už pomalšom kolobehu života.

Nekonečnú vďačnosť nám pripomenul na svätej omši náš spolužiak Mons. Peter Paliatka. Vďačnosť za všetko čo máme, čo nám v živote dali rodičia, aj starí rodičia i naši učители, vďačnosť i za našu triednu učiteľku, ktorú vždy s radosťou pozývame. Za všetko a všetkým vďaka.

Vďaka za stretnutie drahí spolužiaci.

Anna Dobiašová

■ Spoločná snímka účastníkov stretávky.

Foto – Ing. Rudolf Žilka

Vyrážame od KD v Klížskom turistickom chodníku. Cestou a hmla. Po príchode na Vrchprestavku, niektorí sa občerstvia. Na pohode nám pridáva zlepšenie počasia, aj keď s malým oneskorením. Tradičné spoločné fotenie tentoraz prebieha trochu netradične, Peťo Maťašeje umiestnil záber do zrúcaniny renesančného kostola.

Pokračujeme ďalej vpravo od Michalovho vrchu a pomaly klesáme. Jeseň nám ukazuje svoju krajšiu tvár, huby rôznych tvarov, pekne sfarbené listie a ku tomu svieži vzduch úplne zadarmo.

Cesta rýchlo ubieha v priateľských rozhovoroch, či v ochutnávkach rozličných lesných plodov. A už sa ukazujú prvé strechy domov, blížime sa ku cieľu našej túry. Sme na Kolačne. Rozdeľujeme sa, patrí sa ponavštevovať rodiny, známych, či priateľov. Ostatní smerujú za hlasom svojho smädu do miestneho pohostinstva. Tu nás srdečne

(Pokračovanie na str. č. 3)

OKTÓBROVÉ KOLAČNO

KRÁĽ MILOSRDENSTVA

(Dokončenie zo str. č. 1)

František: „Ježiš tvrdí, že odtiaľ má byť pravidlom života jeho učeníkov primát milosrdenstva, ako o tom svedčí on sám, keď stoluje s hriešnikmi... Milosrdenstvo bolo zjavené ako základný rozmer Ježišovho poslania“ (MV 20).

Toto tajomstvo Pán Ježiš zvlášť odhaľuje v podobenstve o Dobrom pastierovi. V ňom vyratúva znaky a vlastnosti takého pastiera: vchádza cez bránu, ovce počúvajú jeho hlas, volá ich po mene, pasie ich, ide pred nimi, ovce idú za ním, kladie život za svoje ovce. Keď sa niektoré vzdalujú od pastiera, zabúdajú naňho, nepoznávajú ho, on ich hľadá, dobehne ich vyčerpané, unavené, lieči ich rany, utiňuje ich bolesti a prináša na ramenách do ovčince. Tými ovcami sme my, našim Pastierom je Ježiš Kristus.

Zostúpil na našu malú Zem, vzal si ľudskú prirodzenosť, aby vyhľadával stratené ovce. Hľadá ich po horách, dolinách, neraz zamotané v trní a v bodľáci, volá na ne, lieči ich svojou milosťou, vedie ich na dobrú pastvinu svojej náuky a svojho príkladu, syti ich svojím telom v Eucharistii. V ťažkom utrpení zomiera za svoje ovce na kríži. Po svojom zmŕtvychstaní znovu zhromažďuje svoje ovce, potešuje ich, zosiela na nich Ducha Svätého.

Kristus Kráľ nás pozýva, aby sme boli jeho dobrými ovečkami, aby sme napodobňovali jeho milosrdenstvo vo vzťahu k našim blízkym, aby sme konali skutky telesného i duchovného milosrdenstva. Ak to chceme dokázať, potrebujeme sa to od neho naučiť. On nás vyučuje svojimi slovami a povzbudzuje nás svojím príkladom. S jeho pomocou budeme schopní vnímať potreby našich blízkych, približovať sa k nim bez pocitu vlastnej nadradenosti a poskytovať i pomoc a útechu. Keď budeme mať účasť na jeho milosrdenstve, budeme mať účasť aj na jeho kráľovaní.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

OKTÓBROVÉ KOLAČNO

(Dokončenie zo str. č. 2)

a s úsmevom na tvári privíta krčmárka Táňa, naša dobrá známa. Vonkajšie sedenie poskytuje vhodný priestor na hodovanie, každý niečo vyberie z ruksaku. Máme slaninku, klobásky, syry, nátierku, koláčky... a pekne sa podelíme. Nedelňu idylku kazí len hluk stavebných strojov, v obci práve prebieha slovenská klasika – vybudovanie a následné opravovanie kanalizácie. Nevadí. Nadišiel čas ísť. Spiatočná cesta vedie cez osadu Ondrášová. Za ňou nás čaká posledné stúpanie dnešného dňa. V jeho polovici sa dozvedáme radostnú správu, Peter Sagan je opäť majster sveta. Hneď sa lepšie kráča a po chvíli sme v sedle pri kaplnke Svätej rodiny, odkiaľ je pred nami už len krátky zostup do rodnej obce.

Nenáročná jesenná túra určite potešila a uspokojila aj tých náročnejších. Veď turistika nie je iba o prekonávaní výšok a kilometrov, ale najmä o samotných ľuďoch. A o mesiac pôjdeme opäť. Kto chce, nech sa pridá.

Emil Sasko

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

○ Oz Tu žijeme dokúpilo dve prevažovacie hojdačky, ktoré boli osadené 19. októbra. V septembri bola dokončená oprava podstavca pod Margitkou.

◀ Predsedníčka MO JDS Irena Bujnová (vľavo) počas príhovoru pri stretnutí dôchodcov.

Foto – Alena Rušová

○ Členovia klubu dôchodcov sa 3. októbra stretli na slávnostnom posedení v malej zasadačke kultúrneho domu pri príležitosti mesiaca úcty k starším. Privítali medzi sebou aj predsedu

regionálnej rady JDS z Partizánskeho Ing. Petra Matloňa, Annu Martinekovú a tiež starostku obce Ing. Tatienu Saskovú. Slávnostné posedenie spestrili speváčky Chor de Clus, ktoré zaspievali niekoľko piesní. Spoločne strávené chvíle v príjemnej atmosfére pri speve a milých rozhovoroch ubehli rýchlo a už teraz sa tešia na ďalšie posedenie.

○ Regionálna organizácia jednoty dôchodcov Slovenska oceňovala v októbri svojich členov. Potešila nás informácia v týždenníku Tempo o tom, že vyznamenanie III. stupňa z rúk predsedu regionálnej organizácie JDS Ing. Petra Matloňa dostala aj naša občianka, dlhoročná predsedníčka klubu v našej obci, Emília Bielichová.

○ Naš rodák Miloš Dragula (45) pracovne pôsobí už niekoľko rokov v zahraničí. Neponchybne tam zažil a videl už kadečo. Situácia, ktorá sa mu stala, respektíve, ktorej bol svedkom koncom septembra tohto roku je ale naozaj nevšedná a zohrala úlohu v tom, že sa dostal do spravodajstva štátnej televízie Švajčiarska.

■ Miloš Dragula vo švajčiarskej televízii. Repro – foto – Peter Maťašeje

Práve pracoval na terase reštaurácie horského hotelu, keď zrazu uvidel letieť vrtuľník, Super – puma, švajčiarskej armády nebezpečne nízko. Let sa skončil veľkým nešťastím. Vrtuľa vrtuľníka sa zachytila o elektrické vedenie. Nasledoval pád, pričom sa stroj vznietil. Udalosť si vyžiadala aj ľudské obete. Keďže toto všetko videl z bezprostrednej blízkosti a bol očitým svedkom, vyhľadal ho spravodajský štáb a urobil s ním rozhovor. Na niekoľko otázok redaktora odpovedal plynulo nemecky a vysvetlil tragickú udalosť tak, ako ju videl.

○ Zákon o elektronizácii verejnej správy kladie nové požiadavky na pracovníkov obecných úradov. Školenie starostov a zamestnancov obecných úradov RZ ZMOS Stredné Ponitrie k programom D-COM prebehlo v utorok 25. októbra 2016 v Kultúrnom dome v Klátovej Novej Vsi. Odbornú prednášku viedol Ing. Rudolf Horváth zo spoločnosti DEUS. S praktickými ukážkami fungovania systému v obci Santovka oboznámil účastníkov seminára starosta obce Ing. Lubomír Lörincz, podpredseda ZMOS a predseda Komory obcí. Starostovia vyjadrili vo svojich príhovoroch zamestnancom obcí poďakovanie za ich náročnú prácu v oblasti zabezpečenia bezproblémového chodu verejnej správy.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

História rodiny Bergerovej

VIII. časť

Počas vojny bol Pavlovi Bergerovi pridelený vojak ako „osobný pucák“ Ján Brňušák zo Suchej Hory (Orava). Neskôr boli obaja odvelení na južný front, kde Pavol velil akémusi srbskému oddielu (pri prevelení na túto pozíciu rozhodlo to, že obaja spomenutí ovládali slovenský jazyk a to bol predpoklad, že Srbom ľahšie porozumejú). Srbskí vojaci však nenávideli maďarských dôstojníkov (za takého Pavla Bergera považovali) a preto na neho plánovali atentát. Mal sa uskutočniť pri najbližšej bojovej akcii. O tom sa dozvedel Ján Brňušák, oznámil to svojmu nadriadenému a hneď mu aj poradil, čo treba urobiť. Mal si poraniť ruku a povedať, že ho na prechádzke napadli a pohrýzli psi. V tom čase bola medzi psami rozšírená besnota (na čo boli vojaci aj upozornení). Pavol si dal poradiť a Ján Brňušák na štábe oznámil, že Pavla napadli besní psi. Oboch odvelili do nemocnice v Budapešti. Počas voľného času navštevovali mesto, krčmy a podobne. Pri jednej príležitosti navštívili aj kaviareň „Hungária“, kde sa zvykli stretávať dôstojníci, ktorí protekčne neboli odvelení na front, ale takto sa považovali po kaviarňach. Chodili tam aj vojaci – dovolenkári a ranení vojaci z fronty. V jeden večer nastala medzi nimi bitka. Porozbíjali nábytok, zrkadlá a podobne, čoho výsledkom bolo veľké vyšetrovanie. Tak sa stalo že Pavol Berger aj s Jánom boli o pár dní opäť odvelení. Tentoraz na rumunský front, do vysokohorských rumunských Karpát.

Povýšenie do hodnosti nadporučíka

Na tomto fronte, medzi skalnými bralami hôr, kamennými krasovými stenami a roklinami, rumunská armáda nečakane prelomila frontovú čiaru. Z oddielu, ktorému velil Pavol Berger (asi 80 mužov) zostalo živých a nezajatých len 16 vojakov. Týchto pár vojakov udržalo frontu ešte pár dní, kým neprišla posila nových oddielov. Ministerský predseda Apponyi za toto vojenské úsilie udelil Pavlovi vojenské vyznamenanie a venoval mu zlatú tabatierku. Povýšili ho do hodnosti nadporučíka. Po týchto udalostiach Pavol Berger s Jánom Brňušákom počas celých štyroch rokov I. svetovej vojny bojovali spolu. Všetky útrapy a nástrahy, všetky ťažkosti a bolesti vojnových rokov prežili a mohli sa šťastne vrátiť domov. Možno počas návratu do rodnej klížskej doliny si Pavol spomínal na to, ako pred štyrmi rokmi odchádzal a čo sa vtedy stalo...

Keď na konci leta v štrnástom roku

odchádzal z domu, na železničnú stanicu ho na koči viezol jeho otec Anton Berger. Ešte ani poriadne nevyšli zo dvora, keď sa do cesty koňom postavil jeden z vtedy žijúcich židov v Klížskom Hradišti pán Volf (vekove bol rovesníkom Antona) a zastavil koč. Predstúpil pred regrúta, zaželel mu šťastný návrat z vojny, bohaté skúsenosti na fronte,

■ Na vzácnnej snímke z frontu Pavol Berger (tretí zľava), vedľa neho Ján Brňušák.

objal ho a rozlúčil sa (povera hovorí, že takéto stretnutia a lúčenia so židmi prinášajú šťastie). Ako áno, ako nie, od tohto momentu sa Pavol Berger ničoho nebál počas celého obdobia na bojiskách I. svetovej vojny, hoci bol štyrikrát ľahko ranený a stále v prvých líniah. Aj Janka Brňušáka mu granát zavalil – zasypal tak, že ho osobne, pri plnej frontovej palbe, musel vykopávať – vyhrabávať spod závalu v zákopoch nad dva metre vysokých. Druhýkrát obaja ušli, keď ich všetkých, ostatných, zajali Rusi. Ušli len oni dvaja, lebo Pavol sa nedal len tak...

Keď bolo po všetkom Pavol Jankovi predpovedal, že bude richtárom. A veru sa tak aj stalo. V Suchoj Hore bol richtárom počas celej I. Česko-slovenskej republiky aj za Slovenského štátu. Ba dokonca, bol členom svojráznej (a znalcom predvojnovéj a vojnovéj histórie dobre známej) v krpcoch a s valaškami vystupujúcej Hlinkovej ochranky (!).

Na rumunskom fronte štyria Hradišťania

Okrem spomínaného Pavla sa na rumunskom fronte stretli ďalší traja Hradišťania. Bol to jeho brat Aurel Berger a dvaja cigáni Jozef a Rudolf Šarayov-

ci. Ich otec bol kováč, ktorý vykonával pre lesnú správu Antona Bergera kováčske a zámočnicke práce. Ostali do smrti kamaráti. Neskôr obaja pomáhali pri hospodárstve, zbierali dubové žalude ako potravu pre ošípané, lístie z lesa na podstielky. Pavol im každoročne na Vianoce daroval prasa a ríbezľové víno. Jozef aj Rudolf, a aj ich deti sa stali nadlho v očiach ľudí veľmi spoľahlivými občanmi. Všetky boli žiakmi pani Bergerovej a všetky ukončili základnú školu. Vždy boli zaradení ako stráž cez žatvu na poliach, aj ako požiarne hliadky. Strážili

aj na močidlách gazdinám konope. Chystali drevo a neskôr boli aj prvými traktoristami, keď vzniklo JRD.

A opäť – a už nadlho – učiteľom a riaditeľom školy

Po návrate z I. svetovej vojny v roku 1918 nastúpil Pavol Berger do Skačianskeho Hradišťa. Tu však učil iba niekoľko mesiacov. Po odchode Jána Massányho, v roku 1919, nastúpil už ako riaditeľ školy v Klížskom Hradišti. Tu v tých časoch do učiteľského zboru patrili (okrem riaditeľa), Margita Bergerová (zomrela v mladom veku), Mária Bergerová, neskôr Edmund Schottert, jeho manželka Božena, učiteľ Kuzma, Štefan Meluš, Helena Melušová, Helena Paliatková. Dočasne tu pôsobil aj Rudolf Marke.

V roku 1920 Pavol Berger navštevoval diaľkovo Vyššiu hospodársku školu v Košiciach. Tam dochádzal na týždňové prednášky. Po dvoch rokoch štúdia školu s vyznamenaním absolvoval. Ukončenie tejto školy bolo podmienkou stať sa riaditeľom školy v obciach. Tým nadobudol riaditeľstvo takejto školy pre obce Klíž, Klížske Hradište a Ješkova Ves.

Pokračovanie v budúcom čísle

Z rozsiahlej práce **Životopis rodiny Bergerovej** ktorú napísal Ing. Pavol Berger vybral, novými údajmi doplnil a do novinárskej podoby spracoval **Peter Maťašeje**

DOBRÁ VEC SA VYDARILA

Každý, kto v nedeľu 9. októbra toho roku v čase od 13.00 do 18.00 hod prechádzal okolo nášho kultúrneho domu vedel, že je jesenná výstava. Pozýval na ňu „tekvoš“ pri dverách KD. Nebol to len nejaký páňko z tekvice, toto bol indiánsky náčelník – vysoký asi 1 meter. Kto tekvicu dopestoval a kto indiána do nej vyrezal nevieme, no stál v dobrej partii bohato ukvitnutých chryzantém. Chodbu okrášľil aranžmán Františky Čepanovej, vkusne upravila rôzne druhy tekvic so suchými kvetmi.

Jedno z najkrajších zákutí aranžované Hermínou Korcovou nás víťalo hneď po vstupe do sály. Milovníci húb sa mohli pokochať zátiším, aké ani v lese nenájdete. Z machu vyrastali rôzne druhy húb, ktoré nazbieral Ľuboš Spišák. Medzi nimi trónili nádherné pravé jesenné dubáky s tmavohnedou hlavičkou. Ešte pred výstavou ktosi naivne navrhol, aby sa uzatvárali stávky, či budú na jesennej výstave – tak ako po iné roky – D U B Á K Y. Nik sa však nechcel stavať. Všetci sme verili Dáši Hudokovej, že naše tajné nádeje nesklamú a že tak ako po ostatné roky aj tento rok prinesie na výstavu najkvalitnejšie hriby. Nádherný aranžmán je dôkazom toho, že Dáša nesklamala. Hneď vedľa tejto parády na malom stolčeku v miske skromne ležal veľký trs hľavy ustricovej od vystavovateľa Petra Dušu zo Žabokriek nad Nitrou. Nádherná biela farba, mladučké a čerstvé plodnice dávali tušiť, že tento výstavný exponát nie je z lesa, ale z vlastnej úrody.

Nasledoval dlhokánsky stôl plný exponátov z materskej školy. Minulý rok MŠ na výstave chýbala, ale tento rok nám svojimi výtvmi všetko vynahradiť. Riaditeľka MŠ Darina Halmová dala deťom a rodičom priestor na spoločné vyhotovenie dielok. Povedala rodičom: „Náš čas a život je krehký a je dôležité, aby sme ho žili s radosťou a naplno, a to aj vtedy, keď nemáme veľa dôvodov na radosť. Urobme radosť všetkým naokolo a predovšetkým svojim deťom a sebe. Niekedy malé veci sú pre nás viac než bohatstvo a pôžitok“. A tak rodičia a deti si spolu doma tvorili makety vlastných domčekov. Jeden bol krajší od druhého a každý nápaditý a pritom „postavili“ aj kostol a MŠ. Nemôžem vymenovávať mená rodičov a detičiek, ktoré

■ Rodina Siegertová si tiež prišla pozrieť jesennú výstavu.
Foto - Peter Maťašeje

sa projektu „Domček, kto v tebe býva?“ zúčastnili, lebo na všetky mená nie je priestor a náhodne vybrať sa neodvážim. Ani žiaci miestnej základnej školy a ich učitelia nesklamali. Priniesli na výstavu oveľa viac exponátov ako po iné roky. Šikovné rúčky školákov vytvorili svietniky, venčeky, slnečnice a panáčikov. Aj žiačka druhého ročníka ZŠ v Klátovej Novej Vsi Martinka Flornier priniesla na výstavu 2 vlastnoručne namaľované výkresy.

Po prvýkrát sa na jesennej výstave zaskvel rakytník rašetliakový, ktorý patrí medzi najcennejšie potravinárske a liečivé rastliny. Bol zaliaty gaštanovým medom a ako kráľ si trónil medzi pohárikmi s etiketami: med lesný s mandľami, propolisová tinktúra, peľ z lesných kvetov a stromov od Milana Hudoka. Pri pohľade na plody rakytníka som si spomenula, že aj mne rakytník tohto roku po prvýkrát zarodil, no priniesť z neho na výstavu už bolo neskoro. Na výstavu priniesli občania rôzne druhy ovocia, zeleniny, kvetov a plodov. Zaujali maxi zemiaky od Karola Mlynaříka, alebo 12 druhov fazule od Márie Dobiašovej spod Hôrky a viacerí nepoznali u nás málo pestované pepino zo záhrady Ing. Zuzany Holákovéj.

Jedna mega tekvica putovala na výstavu až z Moravy. Medzi týmto množstvom exponátov od výmyslu sveta zastal čas. Pokojne si sedel na lavičke Julko – Báči (tak som ho nazvala ja) bosý a pri nohách na zemi topánky a vedľa neho na lavičke položený kufřík s fľaškou. Ak chcete vedieť, či sa chystal odcestovať, alebo sa práve vrátil z cesty, to sa musíte opýtať autora tohto umeleckého diela – Júliusa Gubova. Nebolo človečeka na výstave, ktorý by túto drevorezbu nepochválil. Ešte zmienka o výstavných kusoch jablk Štefana Oberťáša z Dolných Lefantoviec, o veselom ježkovi, ktorého vyrobili šikovné ruky Jozefíny Mališkovéj o drevených cepoch od Milana Hudoka ml. a o koši plnom ozdobných tekvičiek od Eriky Markovej. Alexandra Sasková a Sofia Bielichová mali náučnú výstavku o liečivých

rastlinkách a Ing. Tatiana Sasková – starostka obce vystavovala aj produkty z liečivých rastlín, napr. tinktúru z ruty a špeciálne vyhotovený atlas liečiviek. Na výstave bola aj ochutnávka. Cuketový koláč napiekla Helena Spišáková a jablkovo – tvarohový pochúťku a pohánkovú nátierku pripravila Mária Šusterová. Nátierka je nielen chutná, ale jej príprava je aj jednoduchá. V mlieku si uvaríme pohánku asi 15 minút podľa množstva, ocedíme, pomelieme na mäsovom mlynčeku a keď vychladne zmiešame s maslom, dochutíme soľou, korením, cibuľou a cesnakom.

Najdojímavejšou časťou výstavy bol na zemi položený exponát. Tvorila ho veľká tekvica a 4 zelené cukety. Vedľa nich horel kahanec a na lístku sme si mohli prečítať: Zasiť nebohý Štefan Varga. VĎAKA, SPOMÍNAME. Za nádherné aranžmány sa musíme poďakovať aj stálym vystavovateľkám: Mgr. Margite Dzianovej, Emílii Hudokovej, Irene Bujnovej, Mgr. Marte Najmanovej, Hermíne Korcovej, Helene Hudokovej, Ing. Zuzane Holákovéj. Na výstave vystavovalo 36 vystavovateľov – jedna z Moravy - a navštívilo ju skoro 200 hostí. Prišiel i nápad zrealizovať výstavu v jeden deň s pobožnosťou Poďakovania za úrodu. Čas ukáže, ako to bude v budúcnosti. Máme v našej obci šikovných ľudí a všetkým ĎAKUJEME, že priložili ruku k spoločnému dielu, lebo: „DOBRÁ VEC SA VYDARILA“.

Anna Húdoková

Jesenná výstava nesklamala

I napriek neskorým jarným mrazom, ktoré zlikvidovali značnú časť úrody ovocia (jablká, hrušky, broskyne, marhule a pod.) naši občania - pestovatelia - nesklamali a jesennú výstavu sme mohli vďaka 36 vystavovateľom (boli medzi nimi aj žiaci MŠ a ZŠ vo Veľkom Klíži), znovu pripraviť v plnej paráde. Poďakovanie patrí aj občanom, ktorí boli ochotní a zúčastnili sa pri príprave výstavy. Tohto roku sa prezentovalo celkom 36 vystavovateľov a navštívilo ju 190 návštevníkov. Medzi najobdivovanejšie exponáty patrili výrobky žiakov materskej a základnej školy, aranžmány rodiny Šťastných, Ľuboša Spišáka, prírodné aranžmány rodiny Mališkovéj, produkty z medu a záhrady rodiny Milana Hudoka. Za všetky dojmy z výstavy hovorí tento citát z knihy návštev:

„Vďaka za tak nádhernú výstavu. Som veriaci človek a tak prosím pána Boha aby tým, čo toto vytvorili, pozlátil ruky, aby sa od nás, nešikovných, delili. Vďaka aj tým, ktorí sa podieľali na úprave a spravili mnohým krásny zážitok. S úctou Magda Lisá z Topoľčian.“

Za kultúrnu komisiu Mária Šusterová

Nech ako kvety kvitne láska detí

Motto: „Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zrači sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“

Mesiac október je pre nás všetkých prirodzenou súčasťou spomienky k úcte starším. Láska a úcta k starším ľuďom by mala byť spontánna, nenásilná. Nemali by sme zabúdať na pozdrav, ktorý je prejavom úcty, zdvorilosti a rešpektu bez rozdielu na vek. Láska a úcta k starším ľuďom je potrebná a my všetci dobre vieme, že oni si ju naozaj zaslúžia. Vedeť k nej deti v našej MŠ nielen v tomto mesiaci ale počas celého školského roka. Avšak práve v mesiaci októbri pri príležitosti Mesiaca úcty k starším sme pripravili pre našich starých besiedku. Z úst najmenších dňa 26.10.2016 zazneli básničky, pesničky a nechýbal ani tanec. Deti odovzdali svojim starým malý darček vyrobený s pomocou pani učiteľiek.

Na záver veta pre starých: „Milí naši starí, ľúbime vás, zostaňte tu s nami veľmi dlhý čas“

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

FUTBAL

A – mužstvo

9. kolo 2. 10. 2016 OŠK V. Klíž – TJ Družstevník Dolné Naštice 2: 1 (0:0)
Góly OŠK: Vaňo 2

Zostava OŠK: Michal - Kohút, Stanko Marek, Jurík, Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Holák, Kučera J., Dovalovský J., Vaňo. Striedali: Hlaváček, Stanko T.

V prvom polčase sme predviedli bezduchý výkon prameniari zo slabého pohybu. Hostia dobre napádali hneď zárodok našej rozohrávky, čo viedlo dosť často k našim stratám. Väčšinu našich útočných akcií sme zle riešili vo finálnej fáze. Jedinú šancu na strelenie gólu mali hostia, zostala však nevyužitá. Druhý polčas bol z našej strany diametrálne odlišný. Zlepšili sme pohyb, spresnili a zrýchlili rozohrávku a postupne sme sa dostávali aj do šancí. Do vedenia sme šli v 49. minúte, kedy z ľavej strany zacentroval Juraj Chrenko a Milan Vaňo na zadnej tyči doklepal do odkrytej brány - 1:0. Našou neustálou snahou o útočenie sme dopriali hosťom priestor na rýchle protiútoky a v 70. minúte mohli vyrovnať, ale Michal spoľahlivo zasiahol. Upokojujúci gól prišiel v 81. minúte, keď sa druhým gólom blysol Vaňo. Kontaktný gól hostia strelili neskoro. V 90. minúte hlavičkou na zadnej tyči upravil konečné skóre Galbavý. V zápase mrzí slabá efektívnosť v zakončení, kedy sme vďaka zlému riešeniu v koncovke mohli streliť aj viac gólov.

10. kolo 9.10.2016 TJ Ostratice - OŠK V. Klíž 2: 1 (2:1) Gól OŠK: Kučera J.

Zostava OŠK: Meluš - Kohút, Stanko Marek, Jurík, Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Kučera M., Kučera J., Dovalovský J., Belianský S. Striedali: Maťašeje V., Chrenko I., Bielich M. Od začiatku sme boli aktívnejší a v 15. minúte sme sa ujali vedenia po krásnej strele Jána Kučeru do šibenice. Od tej chvíle sme však poľavili, viazla nám kombinácia a domáci sa čoraz viac tlačili k našej bráne. V 19. minúte vyrovnával domáci kapitán Podoba a v 30. minúte ten istý hráč priniesol obrat v skóre. Druhý polčas bol viac o bojovnosti ako o futbale. Domáci umne držali stav, naše plány na vyrovnanie narušilo vylúčenie Juraja Chrenka v 69. minúte. Od vyššej prehry nás podržal vynikajúcimi zákrokmi Meluš. Najväčšiu šancu na vyrovnanie sme mali v 90. minúte, výsledok sa však nemenil.

11. kolo 16. 10. 2016 OŠK V. Klíž – TJ Sokol Pravotice 2: 1 (2:0)

Góly OŠK: Holák, Vaňo

Zostava OŠK: Michal - Maťašeje V., Stanko Marek, Holák, Kučera M. Bielich P., Chrenko R., Vaňo, Kučera J., Dovalovský J., Belianský S. Striedali: Hlaváček, Jurík, Bielich M. Ešte sa ani poriadne nezačalo a už sme viedli 1:0. Jeden z najrýchlejších gólov v histórii klízskeho futbalu padol približne v 40. sekunde, kedy Dovalovský získal loptu, posunul na Belianského a ten predženou hlavičkou poslal do šance strieľajúceho Holáka. V ďalšom priebehu sa hral vyrovnaný futbal s minimálnym množstvom šancí. V 28. minúte vyslal nečakanú strelu z prvej Vaňo a tá skončila v pravom dolnom rohu brány - 2:0. Do prestávky nás hostia mierne zatlačili,

do vyloženej šance sa však nedostali. Druhý polčas nepriniesol veľa vzruchu na trávníku, emócie mierne vzrástli v 69. minúte po vzájomnom vylúčení Michala Kučeru a hosťujúceho Tomáša Šinského. Hostia boli aktívnejší a snažili sa niečo s výsledkom urobiť. Podarilo sa im iba znížiť v 65. minúte po strele Vargu. Aj napriek záverečnému tlaku súpera sme odolali a pripísali si cenné víťazstvo.

12. kolo 23. 10. 2016 OŠK Veľký Klíž – ŠK Bebrava Slatina nad Bebravou 1: 1 (1:0) Gól OŠK: Kučera J. (11m)

Zostava OŠK: Michal - Maťašeje V., Stanko Marek, Hlaváček, Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Vaňo, Kučera J., Dovalovský J., Belianský S. Striedal: Bielich M.

Úvod zápasu mal z oboch strán opatrný charakter na vzájomné „otúkanie“. Hostia boli silnejší na lopte, vytvorili si náznaky šancí, ale ani jedna nebola zúžitkovaná v ich spokojnosti. V 26. minúte prenikol do pokutového územia Belianský a po kontakte s brániacim hráčom nasledoval pokutový kop. Loptu si na biely bod postavil Ján Kučera a do pravého horného rohu nedal gólmankovi šancu - 1:0. V druhom polčase nás hostia dostávali pod tlak, čo sme sa snažili využiť na rýchle protiútoky. Mali sme minimálne tri čisté gólové príležitosti, ale ani jedna z nich neskončila v bráne. Nedáždosta-neš sa potvrdilo v 78. minúte, kedy sa po zlom odkope z našej obrany dostal k strele hosťujúci hráč, ktorú bravúrne vyrazil Michal, avšak iba k nohám zakončujúceho Bakoša - 1:1. Veľmi kvalitný zápas, aj keď miestami poznačený prílišnou nervozitou hráčov, sa skončil spravodlivou remízou. Mas

MIX prípravka OŠK Veľký Klíž 2016/2017 – jeseň

Priaznivci a fanúšikovia klízskeho futbalu sú svedkami podstatných zmien, ktoré sa v posledných dvoch sezónach udiali. Po tom, čo sa po konci sezóny 2014/2015 do ďalšieho ročníka neprihlásilo mužstvo žiakov sa podobná situácia zopakovala o rok. Dorast skončil sezónou 2015/2016. Príčiny dobre poznáme a o problematike sme písali aj v našich novinách. Funkcionári zaiste neľahkú situáciu riešili. Výsledkom je založenie družstva prípravky od prave prebiehajúcej sezóny 2016/2017. Výsledky, ktoré najmladší futbalisti a futbalistky dosiahli, radi uverejňujeme. - pm -

1.kolo 3.9. V.Uherce - V.Klíž 7:0 (4:0)

2.kolo 10.9. V.Klíž - Nedanovce 2:4 (1:0)

3.kolo 22.9. Šimonovany - V.Klíž 0:9 (0:5)

4.kolo 25.9. Chynorany - V.Klíž 9:1 (5:0)

5.kolo 2.10. V.Klíž - Bošany 2:8 (0:3)

6.kolo 15.10. Oslany - V.Klíž 3:2 (1:1)

7.kolo V.Klíž - Kolačno - zatiaľ neodohraté pre nepriaznivé počasie

Góly: Elizabet Valná, Dávid Šebesta

Góly: Dávid Šebesta - 4, Alexander Florner - 2,

Boris Bielich - 2, Elizabet Valná

Gól: Dávid Šebesta

Góly: Boris Bielich - 2

Góly: Dávid Šebesta, Tomáš Dobias

MiS

■ **Horný rad zľava:** Mgr. Juraj Martiška - vedúci družstva, Elizabet Valná, Dávid Šebesta, Alexander Florner, Adam Bielich, Tobias Bielich, Ing. František Bokor - tréner

Dolný rad zľava: Timotej Martiška, Patrik Kňaze, Natália Valná, Sofia Hlavačková, Martina Flornerová, Boris Bielich, Nikolas Vaňo, Michael Malák
Uprostred dolu: Andreas Malák.

Foto – Paulína Maťašeje

Na foto chýbajú: Tomáš Bielich, Michal Hudok, Veronika Kráľová, Damian Mihaleje, Karol Spišák.